

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	223
Land:	Eritrea
Kilde:	Landinfo
Titel:	Eritrea: Udstedelse av utreisetillatelse og ulovlig utreise
Udgivet:	15. april 2015
Optaget på baggrundsmaterialet:	8. maj 2015

Respons

Eritrea: Utstedelse av utreisestillatelse og ulovlig utreise

Problemstilling/spørsmål:

- Vilkår for utstedelse av utreisestillatelse
- Hvem får utreisestillatelse?
- Forhold som kan utelukke utreisestillatelse
- Reaksjoner ved ulovlig utreise

Introduksjon

Landinfo redegjør i denne responsen for de juridiske, praktiske og politiske rammene for utstedelse av utreisestillatelse og reaksjoner mot hjemvendte eritreere som har reist ut ulovlig. Eritrea er et lukket land og myndighetene offentliggjør i svært liten grad fakta om ulike samfunnsforhold. Dette gjelder også disse spørsmålene. Denne responsen er en oppsummering av tilgjengelig skriftlig informasjon, og synspunkter og vurderinger Landinfo har fått i møter med eksperter på eritreiske forhold, eksileritreere og representanter for ulike internasjonale organisasjoner og lokale kilder i Asmara.

Utreise

De aller fleste som forlater Eritrea gjør det illegalt, og i løpet av oktober 2014 krysset om lag 5000 eritreere grensen til Etiopia, mot i gjennomsnitt 2000 månedlig i begynnelsen av 2014¹ (UNHCR 2014). Majoriteten av de nyankomne blir ikke værende i nabolandene, men reiser videre for å nå mål i Europa.²

Trolig unngår flyktningene flyktningeleirene fordi de frykter å bli kidnappet av menneskesmuglere og transportert til Sinai i Egypt (Siegfried 2014).

¹ UNHCR presiserer ikke hvilke tidsrom dette gjelder.

² I november 2014 var det mer enn 216 000 eritreiske flyktninger i Sudan og Etiopia (UNHCR 2014).

Eritreere som reiser ulovlig ut av landet, gjør dette enten ved hjelp av profesjonelle menneskesmuglere, ved hjelp av lokalkjente eller på egen hånd.³

De fleste som vil til Sudan drar via byen Tesseney,⁴ ifølge en internasjonal organisasjon Landinfo møtte i Kassala i 2011. Der oppsøker de smuglere som tar dem over grensen. Som regel er smuglerne fra Rashaida-stammen, som bor i grensetraktene mellom de to landene. De som ankommer Sudan, kommer blant annet til landsbyene Humera, Gergef og Laffa. Mange vet imidlertid ikke hvor de krysser grensen fordi de er i følge med smuglere. Landinfo mener at reiseruten via Tesseney trolig er den viktigste også i dag

Eritreere som drar sørover krysser grensen til Etiopia. Ifølge UNHCR ankommer mellom 800 og 1000 eritreere Etiopia hver måned (UNHCR 2014). Det finnes godt organiserte nettverk av menneskesmuglere i Eritrea, som transporterer flyktninger fra urbane strøk til grensetraktene. Disse smuglerne har god kjennskap til rutiner ved vaktpostene langs veien mot den etiopiske grensen, og utplasseringen av tropper langs grensen (diplomatkilde (A), e-post desember 2010).

Utstedelse av utreise tillatelse

Vilkårene for utstedelse av utreisevisum er regulert av *Regulation of Travel Documents and Immigration No. 4 1992*. Immigrasjons- og statsborgerskapsavdelingen i det eritreiske innenriksdepartementet har kontorer som utsteder utreisevisum i alle seks zobaer⁵ (UK Home Office 2011).

Søkeren må ha pass og søknaden må fremmes ved personlig oppmøte. Med søknaden må det legges ved en anbefaling fra zoba-administrasjonen, dimitterings-/demobiliseringspapirer, fødselsattest, likningsattest og tillatelse fra eventuell ektefelle (diplomatkilde (B), e-post april 2010). Man må dessuten søke om visum til landet en ønsker å reise til. Det hender at folk først får utreise tillatelse og deretter søker visum.

Eritreere som har behov for medisinsk behandling i utlandet, må fremlegge dokumentasjon og anbefaling fra det medisinske tribunalet⁶. Eritreere som har ektefelle utenfor Eritrea, må dokumentere at ektefellen har betalt toprosent skatten⁷ (Kibreab, som sitert i Upper Tribunal 2011; diplomatkilde (B), e-post august 2009 og april 2010).

³ Eritreiske folkegrupper som har tilhold i grenseområdene mellom Eritrea og Sudan kan reise fram og tilbake over grensen uten utreise tillatelse. Dette gjelder ifølge en menneskerettighetsgruppe Landinfo møtte i Sudan i 2011 spesielt Beni Amer, Bilen og Nara, men det er begrensninger for yngre eritreere fra disse gruppene. Alder ble ikke nærmere spesifisert.

⁴ Tesseney er en by ved grensen til Sudan, og er den siste byen før man krysser grensen. Det er imidlertid ingen sjekkpunkter i Tesseney, men det er en grensestasjon i Telataasher, 20 km vest for Tesseney (eritreisk kilde, samtale i Oslo mai 2013).

⁵ Zoba er betegnelsen på en region eller fylke.

⁶ Dette tribunalet eller rådet vurderer om pasienter bør/må behandles utenlands, fordi man ikke har innenlandsk kompetanse/behandlingsmuligheter.

⁷ Eksileritreere forventes å betale to prosent skatt på brutto inntekt som uavkortet går til eritreiske myndigheter. Denne skatten som på tigrinya kalles «Mehwey Gibri» –Rehabilitering og utvikling, ble innført i 1994 (Ministry of Foreign Affairs of the State of Eritrea 2011, s. 26)

Utreisetillatelsen gis i form av et frimerke som klebes inn i passet. Inntil 2009 brukte man klistremerker, men på grunn av forfalskninger endret man til frimerke (UK Home Office 2011).

Utreisetillatelsen kostet i juni 2010 ca. 150 eritreiske nakfa, som per mai 2013 tilsvarte ca 67 norske kroner. Tillatelsen er tidsbegrenset og utreise må foretas innen en bestemt dato – vanligvis én måned etter utstedelse (UK Home Office 2011).

Utreisekontroll

Ved utreise fra den internasjonale flyplassen i Asmara kontrolleres pass og andre nødvendige dokumenter fire ganger – ved innsjekking, deretter en manuell sjekk mot passasjerlister og siste sjekk mot datamaskin, dernest en sjekk av pass og en sikkerhetskontroll før en kan gå til gaten.⁸

Innreisekontroll

Lederen av en internasjonal organisasjon Landinfo møtte i februar 2011, forklarte da at flyplassmyndighetene hadde fire kontroller ved ankomst hvor pass og ID-kort ble sjekket. I januar/februar 2013 erfarte Landinfo selv den relativt strenge innreisekontrollen, men da Landinfo var i Eritrea i mars/april 2014 og i januar 2015 var antallet kontroller redusert til to – en mot en datamaskin og en manuell sjekk av pass, samt bagasjekontroll (som ikke ble utført). Eritrea-eksperten Gaim Kibreab mener at innreisekontrollen er mer omfattende for personer som er i nasjonaltjenestepliktig alder, ved deportasjoner eller hvis det er forhold som tilsier at de forlot Eritrea etter 1994 (som sitert i Upper Tribunal 2011).

Utreisetillatelsen er i likhet med et visum lett gjenkjennelig i passet, og manglende tillatelse vil derfor være påfallende. Selv om ingen kan bekrefte det, kan en anta at eritreiske myndigheter har oversikter over personer som har fått utreisetillatelse. Både manglende utreisetillatelse og en slik oversikt gjør det forholdsvis enkelt å fange opp personer som har reist ulovlig ut av landet.

Hvem får utreisetillatelse?

Majoriteten av dem som forlater Eritrea gjør dette ulovlig fordi eritreere i aldersgruppen 18 til 50 år er tjenestepliktige i nasjonaltjenesten, og får derfor ikke utreisetillatelse (U.S. Department of State 2014; Kibreab, som sitert i Upper Tribunal 2011).⁹ Lederen av en internasjonal organisasjon i Eritrea anslo i 2011 at kun ti prosent forlot landet lovlig (samtale i Asmara, februar 2011). Landinfos øvrige samtalepartnere i Eritrea og Sudan i februar 2011 var av samme oppfatning. De mente for øvrig at restriksjonene gjelder selv om man i praksis er unntatt nasjonaltjeneste (samtaler i Asmara og Kassala, februar 2011; UK Home Office 2011). Denne situasjonen er etter Landinfos oppfatning trolig uendret.

⁸ Dette var kontrollrutinene da Landinfo reiste ut via den internasjonale flyplassen i Asmara i januar 2015.

⁹ For kvinner er det grunn til å tro at grensen er 47 år og for menn 50 år eller mer, for å få utstedt en lovlig utreisetillatelse.

I tillegg til begrensningene for alle i tjenestepliktig alder, kan det være spesielt vanskelig å få utreisestillatelse for personer med spesialkompetanse, eksempelvis leger og advokater (diplomatkilde (B), samtale i Asmara februar 2011).

Betingelsene for hvem som får utreisestillatelse har tidvis endret seg uten at det har blitt annonsert i media. Søkerne får informasjon om gjeldende betingelser ved å kontakte immigrasjons- og statsborgerskapsavdelingen i innenriksdepartementet.¹⁰ En internasjonal organisasjon i Asmara har dessuten opplyst til Landinfo at et ytterligere vilkår for å få utreisestillatelse er at man har utført den obligatoriske våpentreningen (samtale januar 2013). Denne våpentreningen (som omtales som folkehæren) ble innført i 2012.

Det er rapportert om korrupsjon ved utstedelse av utreisestillatelser (U.S. Department of State 2011; internasjonale organisasjoner, samtaler i Eritrea i 2011), og kilder peker eksempelvis på at det finnes utro tjenere ved immigrasjons- og statsborgerskapsavdelingen. Usikkerheten knyttet til omfanget av slik korrupsjon er imidlertid stor.

Ulike kilder mener følgende kategorier kan få utreisestillatelse:

- Menn over 54 år. Dette er menn som ikke lenger har forpliktelser etter nasjonaltjenesteloven (diplomatkilde (B), e-post august 2009; U.S. Department of State 2011; Kibreab, som sitert i Upper Tribunal 2011; internasjonale representanter, samtaler i Eritrea og Sudan i 2011).
- Kvinner over 47 år. U.S. Department of State skriver i årsrapporten fra 2011 at kvinner ikke får utreisestillatelse før de er fylt 47 år. Én kilde i Asmara mener at kvinner som ble gift før 1998 og som har gjennomført militærtjenesten, ofte innvilges utreisestillatelse før de er 47 år (diplomatkilde (B), e-post august 2009). Det skal også være enkelte eksempler på at kvinner som har fullført nasjonaltjeneste får utreisestillatelse før fylte 47 år.
- Barn under 13 år. Én kilde mener at barn opp til 13-14 år får utreisepapirer i familiegenforeningssaker. Eritrea-eksperten Gaim Kibreab mener at den øvre grensen er syv år. En annen kilde har hevdet at barn ned til femårsalderen blir nektet utreisestillatelse. Det er etter Landinfos vurdering ikke mulig å fastslå hvor grensen går. Men det er rimelig å anta at det har vært en innstramming og at aldersgrensen heller er synkende enn stigende (diplomatkilde (B), e-post august 2009; Kibreab som sitert i Upper Tribunal 2011; lederen av en internasjonal organisasjon, samtale i Kassala februar 2011, internasjonal representant (C), møte i Asmara januar 2015).
- Personer som er fritatt fra nasjonaltjenesten av medisinske grunner (diplomatkilde (B), e-post august 2009).
- Personer som er godkjent for medisinsk behandling i utlandet (den britiske ambassaden i Asmara, som sitert i Upper Tribunal 2011).
- Enkelte offentlig ansatte som skal delta på konferanser og studier utenlands (UK Home Office 2011).

¹⁰ En diplomat (B) Landinfo møtte i Eritrea i februar 2011, fortalte blant annet om oppslag i departementet med ordlyd om at alle søknader om utreisevisum som ble innlevert mellom kl. 0900 og 0930 påfølgende dag, ville bli innvilget. Dette for å unngå endringer av lovverket og for å sikre at utvalgte grupper ble gitt rettigheter.

- Eritreere i ledende myndighetsposisjoner og deres familiemedlemmer (diplomatkilde (B) samtale i Asmara februar 2011).

Eritrea-eksperten David Pool forklarte ved en høring ved Asyltribunalet i England i 2007:

Asmara is a very small society and the top business people know the government and know the way to get visas [...]. Someone of 50 plus would be more likely than not to get an exit visa depending on his or her profile (Asylum and Immigration Tribunal 2007).

Eritreere med forbindelser til ledende myndighetspersoner vil ha en lettere tilgang til utreisettillatelse, selv om de er i nasjonaltjenestepiktig alder (diplomatkilde (B), samtale i Asmara februar 2011).

- Familiemedlemmer til tidligere krigsveteraner (tegaldelti) fra frigjøringskrigen.

Forhold som kan utelukke utreisettillatelse

- Familiemedlemmers ulovlige utreise.

En diplomatkilde (B) i Asmara opplyste til Landinfo i 2009 at nære familiemedlemmer til personer som har reist ut ulovlig, kan få problemer med å få pass/utreisettillatelse – selv om vedkommende ellers oppfyller vilkårene.

- Myndighetskritisk aktivitet.

Eritreere med nære familiemedlemmer som er arrestert på grunn av myndighetskritisk virksomhet, risikerer å bli nektet utreisettillatelse. Det er grunn til å tro at dette spesielt vil gjelde personer med slektninger som har blitt arrestert etter frigjøringen og trolig i enda større grad personer hvis familiemedlemmer har blitt arrestert etter 2001. Myndighetskritisk aktivitet i eksil, uansett nivå, vil med stor sannsynlighet bli registrert av myndighetene og kan være til hinder for familiemedlemmers muligheter til å få utstedt pass og utreisettillatelse (diplomatkilde (B), e-post 2009 og samtale februar 2011 i Asmara).

- Manglende dokumentasjon.

Praktiske problemer med dokumentasjon er også en faktor som påvirker mulighetene til å få utreisettillatelse. Se punktet om utstedelse av utreisettillatelse.

- Manglende betaling av toprosentskatten.

Eritreere i eksil har i alle år vært pålagt å betale to prosent av brutto inntekt til eritreiske myndigheter. De som ikke betaler denne skatten og som ikke signerer det såkalte angrebrevet etter utreise, kan risikere at familiemedlemmer i Eritrea får problemer med utreisettillatelse og pass (Human Rights Concern Eritrea ved Elsa Chyrum, samtale i London mai 2010; Kibreab som sitert i Upper Tribunal 2011).

Reaksjoner på ulovlig utreise

Ulovlig utreise er en straffbar handling som kan medføre inntil fem års fengselsstraff og/eller bot opp til 10 000 birr som tilsvarer ca. 3900 norske kroner¹¹, eller både fengsling og bot (Proclamation nr. 24/1992, artikkel 29.2). Ingen av kildene Landinfo møtte i Eritrea og Sudan i februar 2011 eller i januar/februar 2013, kjente til personer som var fengslet eller bøtelagt for ulovlig utreise. Heller ikke Eritrea-ekspertene Gaim Kibreab og David Pool kan vise til konkrete eksempler på reaksjoner mot personer som returnerer etter ulovlig utreise (Upper Tribunal 2011; Asylum and Immigration Tribunal 2007). Heller ikke i de tilfellene hvor eritreere ble deportert til hjemlandet i perioden 2002–2011, er det klart hvilken betydning ulovlig utreise i seg selv hadde for en eventuell avstraffelse.

Partisekretæren i People's Front for Democracy and Justice (PFDJ), og en av de mest fremtredende lederne i Eritrea, Yemane Gebreab, har hevdet at eritreiske myndigheter ikke vil straffe dem som forlater Eritrea ulovlig, men at de vil bli sendt til et seks ukers "utdannelsesprogram" for å styrke nasjonalfølelsen.¹²

Både Gaim Kibreab og David Pool har uttalt at eritreere som forlater landet uten utreisetilattelse, kan bli mistenkt for å ha unndratt seg nasjonaltjeneste, desertert sin militære enhet eller for opposisjonell virksomhet. Pool mener at alle risikerer mistanke (som sitert i Asylum and Immigration Tribunal 2007), mens Kibreab skiller mellom dem som forlot landet før og etter 1994. De som forlot landet før 1994, blir ikke utsatt for represalier, men blir ønsket velkommen hjem. De som forlot landet ulovlig etter 1994, kan derimot risikere forvaring og avhør som omfatter mishandling:

[...] if they have reason to suspect a returnee has left illegally [...], that person is kept in custody until they check records or interrogate him. (...) Professor Kibreab states that in cases of doubt persons are subjected to interrogation which includes ill-treatment (som sitert i Upper Tribunal 2011).

Kibreab erkjente imidlertid at han ikke har bevis for at returnerte eritreere har blitt behandlet slik, men at det var hans generelle inntrykk.

Den britiske ambassaden i Asmara (som sitert i Upper Tribunal 2011) skrev i et brev av 11. februar 2011 at selv om eritreiske myndigheter opererte med en *skyt for å drepe*-politikk overfor eritreere som krysset grensen til Sudan, var det vanskelig å si om en eritreer ved retur ville være utsatt for noe, og eventuelt hva, hvis han hadde forlatt landet ulovlig.¹³ Omstendighetene rundt returen og vedkommendes alder ville, ifølge ambassaden, spille en stor rolle. Noen eritreere har blitt løslatt etter avhør ved ulovlig utreise, mens de som ikke har gjennomført nasjonaltjeneste, har blitt overført til militære enheter. Ambassaden viser til at noen har fått bøter og at noen har blitt holdt i forvaring, men ambassaden hadde også

¹¹ Valutaenheten i Eritrea var fram til 1997 birr. Fra 1997 var nakfa (ERN) den offisielle myntenheten i landet. Vekslingskurs for etiopiske birr per 13. april 2015 1ETB= 0,39 NOK (XE.COM 2015)

¹² Gebreab hevdet dette overfor lederen av en internasjonal organisasjon som Landinfo møtte i Asmara i februar 2011.

¹³ Landinfo har drøftet spørsmålet om *skyt for å drepe*-praksisen med ulike kilder i Asmara i 2013, og i 2015. Alle mente det var tvilsomt at dette skjer (samtale, internasjonal organisasjon (A) februar 2013; diplomatkilde (D) februar 2013; internasjonal organisasjon (C) januar 2015).

kjennskap til eritreere som har returnert ulovlig – uten papirer – og som ikke har blitt utsatt for noen reaksjoner.

Landinfos inntrykk er at myndighetene vurderer eritreere som vender hjem: omstendighetene rundt utreisen deres, nasjonaltjenestestatus, eventuell politisk aktivitet i eksil, nettverk i Eritrea og betaling av den omtalte toprosentsskatten. Det er trolig *bakgrunnen* for den ulovlige utreisen som kan føre til represalier ved hjemkomst og ikke den ulovlige utreisen i seg selv.

Personer som unndrar seg nasjonaltjenesten og reiser ulovlig ut av Eritrea, men som senere rehabiliterer forholdet til myndighetene ved å signere angrebrev, betaler toprosentsskatten i eksil, og som ikke deltar i myndighetskritiske aktiviteter, vil ifølge flere internasjonale representanter i Asmara trolig være mindre utsatt for reaksjoner fra myndighetene enn dem som ikke rehabiliterer sitt forhold til myndighetene. Et godt nettverk og kontakter i myndighetsapparatet og partiet er trolig også nyttig å ha (samtaler med diplomatkilde (C) januar 2013; internasjonal representant (B) i Asmara januar 2013; internasjonal representant (C) januar 2015).

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) skal som faglig uavhengig enhet innhente og analysere informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet til enhver tid har behov for kunnskap om for å kunne løse sine oppgaver. Landinfos responser og temanotater er basert på opplysninger fra både offentlige og ikke-offentlige kilder. Opplysningene er innsamlet og behandlet i henhold til kildekritiske standarder. Kilder som av ulike grunner ikke ønsker å bli offentliggjort, er ikke nevnt ved navn.

En respons er et svar på konkrete spørsmål og problemstillinger som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo. Responser er ikke ment å være utfyllende redegørelser for et tema eller et spørsmål, og kildegrunnlaget vil ikke nødvendigvis være like bredt som i våre temanotater. Responser er utarbeidet innenfor begrensede tidsrammer og vil i liten grad inneholde bakgrunnsinformasjon.

Opplysningene som blir lagt fram i responsene, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser er heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som responsene omhandler.

Referanser

Skriftlige kilder

- Asylum and Immigration Tribunal (2007). *MA (Draft evaders – illegal departures – risk) Eritrea CG [2007] UKAIT 00059 v. Secretary of State for the Home Department*. Leicester: Asylum and Immigration Tribunal. Tilgjengelig via UNHCR Refworld <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/46822c3f2.pdf> [lastet ned 10. april 2015]
- Ministry of Foreign Affairs of the State of Eritrea.(2011, 17. oktober). *Eritrea's Response to the Report of the Somalia Eritrea Monitoring Group Report*. Asmara: Ministry of Foreign Affairs. Tilgjengelig fra http://www.aigaforum.com/articles/eritrea_text_of_response-un-somalia.pdf [lastet ned 10. april 2015]
- [Proclamation nr. 24/1992] (1992). *Proclamation nr. 24/1992 issued to regulate the issuing of travel documents, entry and exit visa from Eritrea, and to control residence permits of foreigners in Eritrea*. [s.l.]Asmara: Government of Eritrea. Tilgjengelig via UNHCR Refworld <http://www.unhcr.org/refworld/docid/3ae6b4e014.html> [lastet ned 25. mars 2015]

Respons Eritrea: Utstedelse av utreisestillatelse og ulovlig utreise

- Siegfried, K. (2014, 12. februar). Sudan and Egypt implicated in human trafficking. IRIN. Tilgjengelig fra <http://www.irinnews.org/report/99632/sudan-and-egypt-implicated-in-human-trafficking> [lastet ned 10. april 2015]
- UK Home Office (2011, 17. august). *Eritrea – Country of Origin Information (COI) Report*. Croydon: UK Home Office. Tilgjengelig via ECOI http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1314174878_report-08-11.pdf [lastet ned 10. april 2015]
- UNHCR (2014, 14. november). *Number of Eritreans seeking asylum in Europe soars over figures for last year*. Geneve: UNHCR. Tilgjengelig fra <http://www.unhcr.org/546606286.html> [lastet ned 10. april 2015]
- UNHCR (2015). *2015 UNHCR country operations profile – Sudan*. Geneve: UNHCR. Tilgjengelig fra <http://www.unhcr.org/pages/49e483b76.html> [lastet ned 10. april 2015]
- U.S. Department of State (2014). *2013 Country Reports on Human Rights Practices Eritrea*. Washington, D.C.: U.S. Department of State. Tilgjengelig fra <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2013&dliid=220111> [lastet ned 10. april 2015]
- Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (2011). *MO (Illegal exit – risk on return) Eritrea CG [2011] UKUT 00190*. London: Upper Tribunal. Tilgjengelig via Bailii http://www.bailii.org/cgi-bin/markup.cgi?doc=/uk/cases/UKUT/IAC/2011/00190_ukut_iac_2011_mo_eritrea_cg.html&query=homosexuals&method=boolean [lastet ned 10. april 2015]
- XE.Com (2015). *ETB – Ethiopian Birr*. XE.Com. Tilgjengelig fra <http://www.xe.com/currencyconverter/convert/?Amount=10000&From=ETB&To=NOK> [lastet ned 10. april 2015]

Muntlige kilder

- Chyrum, Elsa. Leder av Human Rights Concern Eritrea. Samtale i London mai 2010.
- Diplomatkilde (A) i Addis Abeba. E-post desember 2010.
- Diplomatkilde (B). Samtale i Asmara februar 2011. E-post august 2009, november 2009, mars 2010, april 2010 og juli 2011.
- Diplomatkilde (C). Samtale i Asmara 31. januar 2013
- Diplomatkilde (D). Samtale i Asmara 1. februar 2013
- Eritreisk advokat. Samtale i Asmara februar 2011.
- Eritreisk kilde. Samtale i Oslo mai 2013.
- Internasjonale organisasjoner. Samtaler i Asmara og Kassala februar 2011.
- Internasjonal organisasjon (A). Samtale i Asmara 5. februar 2013
- Internasjonal organisasjon (B). Samtale i Asmara 29. januar 2013
- Internasjonal organisasjon (C). Samtale i Asmara 13. januar 2015
- Menneskerettighetsgruppe. Samtale i Kassala februar 2011.

© Landinfo 2015

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.